

Fr. 50. (6)

(X 2045041)

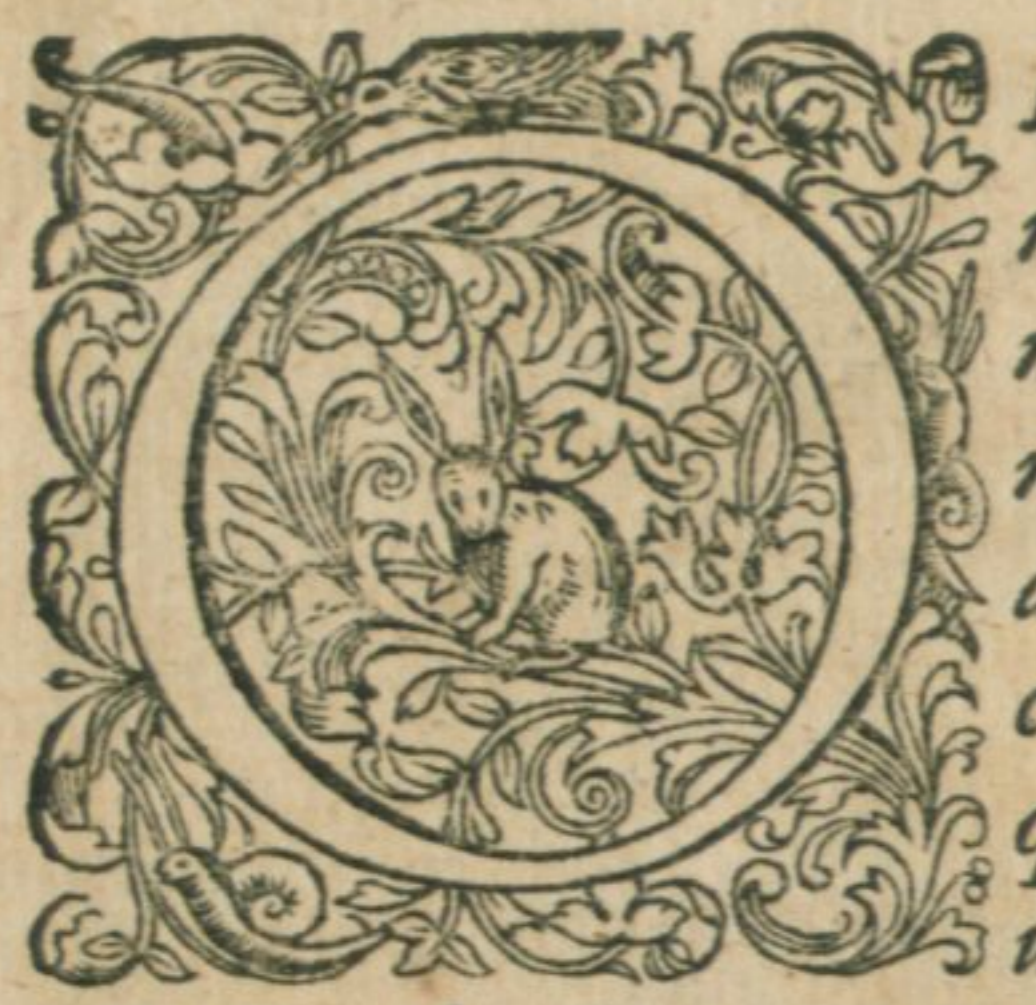
Za
1687

RECTORI
STUDI
LIBRARI
M. 212

RECTOR ACADEMIAE LIPSIENSIS.

Mnium piorum animos occupavit, omnibus aetatibus, studium celebre & festivum, cum alios cum d'pae q'd'efas, tum i'p'of'at'as. maximè δεχίμαδ'ίτας, ut Euagrius loquitur, seu Ecclesiae & scholae gubernatores excellentes, maximeq; salutare, praclarissimeq; meritis, pie defunctos, cum δεροδ'ίτας societate, tum grato debite parentationis praconio prosequendi, non modo, ut ipsis eorumq; familiae constent, ea, quae debentur, τ'ώνων exantlatorum επιχουα, & alij' i'p'of'at'as imitationis laudabilis pietatis, sapientiae & virtutis praemissa, accendantur, sed etiam, ut donorum omnium auctori, DEO ipsi, δεξοδ'ίτας persoluantur debita, & magnitudine iacturae seu cladis τ'ωγ'άλων δ'ογμαδ'ίτων καὶ τ'ἀλλήλων ἀγώνων καὶ νικητ'ών, ut Nazianzeni verbis utamur, serio deplorata, incendium piarum precum, quibus aversio maiorum ruinarum & ἀποκατάστασις domus DEI, per παρὰσ'ίτας heroicas, rei Ecclesiae antistites, necessaria & conueniens, ab architecto summo fidelissimoq; obtineatur, in nobis exuscitetur & exardescat. Cui consuetudini saluberrima, ut nunc quoq; à nobis satisfiat, occasionem nobis offert (prob dolor) ἀποδ'όκτι &, at reuera beata ἀνάδοσις, π'δ' ἄρας ἀνεπαρ'σ'ίτως, ut Gregorij Nisseni phrasi utamur, viri reuerendi & amplissimi Domini CORNELII BECCERI, sacrae Theologiae Doctoris & Professoris, ac Ecclesiae ad D. Nicolai pastoris dignissimi, & δεχίμαδ'ίτων & ο'ίνας κυρίως, ut Nazianzenus loquitur, apud nos, post Superattendente pra alijs, antesignani, nec communitatū luctu, sed egregiae quoq; laudis praconio dignissimi. Is parentibus apud nos natus est honestissimis, Anno Christi M. D. LXI. die Octob. 24. nomen sortitus ab auo Coloniae mortuo Anno & c. LXIV. Cum dotes in ipso mox eminent ingenij, nequaquam vulgaris, sed praecellens, & ad summa nati, in hac ipsa pietatis & literarum officina, artificibus informandus traditus, inter quos M. GUILHELMVS HILDEN, praceptor illius, praecipuam laudē meretur, cum erudite doctrinae & linguarum, etiam Ebraicae, quam ex clarissimo Domino D. GEORGIO CVNELIO medico, mox anno 80. addidit, tum verae pietatis catecheticae praesidia, una cum dignitate Baccalaureatus & Magisterij, mature & feliciter sibi comparauit, Anno Christi 80. & 84. Et ut acquisita eruditionis usum sibi compararet optatum, non modo priuatum hic ludum initio aperuit anno 86, & gubernauit, non sine fruge ciuitatis optata, sed paulo etiam post in σ'ωρεγίω ludii publici, ad D. Thomae, ab ampliss. prudentissimog; Senatu cooptatus anno 88. munere τ'σωαγ'ίως ibidē summa fide & diligentia, non sine multorū gratia praedicatione, & amplissimi Senatus fauore, & approbatione singulari, aliquot annos persunctus est. Quibus cum ἀγ'ωγ'ίως utilissimis, inde ab initio coniunxit, verae & sanioris Theologiae indefessum studium, id quod lucubrationes, de aduentu & passione CHRISTI, & de Paulo Apostolo, ab ipso tum temporis typis diuulgatae, non sine specie fructus praclarissimi, & spe progressionum futurarum, longē vberiorum, testantur. Cum autem praclaris, tam naturae donis, quam artium & linguarum, styli praesertim purioris & nitidioris adminiculis, ad utrumq; docendi genus, tam scholasticum quam Ecclesiasticum, diuinitus instructus esset, mature animum ad ministerij sacri τ'σωμ'ίως appulit, in ijsq; sine magno negotio, tantum profecit celerrimē, ut ad σ'ωρεγίω ministerij Ecclesiastici, in oppido Rochlicij, anno 88. magno omnium ordinum consensu vocaretur, in eoq; aliquot annos operam nauaret, DEO gratam, Ecclesiae & Synedrio summopere probatam, collegis acceptam, & auditoribus salutarem, ducta uxore, anno 89. DOROTHEA, BARTHOLOMAEI STOCKMANNI, consulis ibidem filia, ex qua liberos suscepit nouem, de quibus filij duo, & filiae tres, adhuc sunt superstites, quaeq; Calendis Maij superioris anni pie consopita est. Cum autem non ardor modo doctrinae pietatis caelestis tuendae & propagandae, in ipso mox luceret singularis, sed subinde etiam in illo dona τ'δ'ωαμ'ίως ἐμπνευστικ'ίς & dexteritatis τ'σωαγ'ίως Ecclesiasticae, augmenta caperent illustriora, fama & nominis celebritate notior factus, auctoritate amplissimi & celeberrimi Sedes natus huius oppidi, anno XCII. ad nostras Ecclesias, administrandas reuocatus fuit. Quibus in exercitationibus liberalissimis, non modo opera Ecclesiae precium fecit laude dignissimum aliquot annos, magna cum multorum gratulatione, (vnde opera illius ad gubernationem seu ἱερογ'ίω Ecclesiae Leisnicensis expetita fuit) sed etiam in lingua sanctae cultura, eas progressiones, opinione fecit celerius, ut sine cortice, quod dicitur, natate, & scripturam propheticae, ex limpidissimis fontibus Israelis, interpretari, & mysteria multa, quae eruditos interpretes, canum sagacium instar, laterent, velut feram optatam, ex specu caelestis nemoris eruta, in lucem & conspectum hominum producere, & ad usum Ecclesiae, magno cum fructu, pra alijs accommodare posset, non sine Synagoga admiracione. Quae miranda studiorū τ'σωαγ'ίως, illum quoq; in maxima Ecclesia perturbatione & piorum cribratione, cum vnanimi amplissimi Senatus huius ciuitatis consensu, auctoritate Illustrissimi Principis Electoris confirmato, ad τ'σωαγ'ίως Ecclesiae D. Nicolai, praeter ipsius opinionem & expectationem, feliciter euexit. Et haec gubernacula Ecclesiae tenuit ab anno XCIV. non modo ἀποδ'όκτι, praesidis seduli, attentis, & fidelis officio fungendo, sed etiam magno cum auditorum peneq; inenarrabili fructu & praconio. Cum autem labor improbus & studium indefessum, in illo nihil quicquam remitteret, sed subinde intenderetur magis magisq; pro ingenij contentione generosissima, qua subinde maiorem sibi copiam, & thesauros ampliores caelestis sapientiae comparare, conabatur, factum est, ut editis aliquot, solertissimae facultatis, sacra cum disputandi, tum enarrandi, speciminibus, in hac schola celeberrima, in difficilissimis Ecclesiae controuersijs, magna cum auditorum voluptate, cursu τ'σωαγ'ίως, per Baccalaureatus & Licentiae exercitia, ordine absoluto, cum Domino Superattendente, consentientibus iudicijs & summa voluntate communitatis, studij Theologici, in hac Academia, honoraria aptitudinis praclarae, ad scholasticā non minus iuuentutem praclare informandam, quam plebem docendam, tributum fuit conspicuum & celeberrimum. Nec vanum de ipso fuit collegij Theologici iudicium. Paulo enim post, quam non sine summo labore & defatigatione, vir quidam reuerendus & clarissimus, cum Canonatus professione prius sustinuerat, professionem Theologicam quartam, summa voluntate ipsi cecit, in qua sparta scholastica ornata quoq; non minus, quam in Pastoatu administrando, rursus summa cum laude & approbatione plurium elaborauit, & maiorem in modum eminuit. Hanc professionem theologicam, cooptatio honorifica in Collegium Principum minus, e vestigio comitata est. Quam cooptationem, libellus cantionum Psalmi Dauidis, ab ipso editus, magno cum applausu secutus est τ'σωαγ'ίως. Et quia gubernatio studiorum & commodorum facultatis Theologicae, certo ordine, per Doctores illius facultatis singulos, decurrit, secundum eorum seriem, ideo non modo professionis celeberrimae stationem, summo cum decore, tenuit, sed simul etiam in administrandis facultatis rebus, maximè in censura nouorum scriptorum Theologicorum, subinde aduocatum, auctoritate dexteritatem, in hac

RECTOR ACADEMIAE LIPSIENSIS.

Mnium piorum animos occupavit, omnibus etatibus, studium celebre & festiuum, cum alios ad pias res, tum iustitias, maxime de christiandis, ut Euagrius loquitur, seu Ecclesia & schola gubernatores excellentes, maximeque salutare, praeclarissimeque meritis, pie defunctos, cum deinde societas, tum grato debite parentationis praeconio prosequendi, non modo, ut ipsis eorumque familiae constent, ea, quae debentur, et orationum exantlatorum et iustitiae, et alij in imitationis laudabilis pietatis, sapientiae et virtutis praedecessorum, accendantur, sed etiam, ut donorum omnium autori, Deo ipsi, ob soluta per soluat debita, et magnitudine iactura seu cladis, et magis deo gratias et ad gloriam dei et ad utilitatem eius, ut Nazianzeni verbis utamur, serio deplorata, incendium piarum precum, quibus auersio maiorum ruinarum et a periculis domus DEI, per parasitas heroicos, rei Ecclesiae antistites, necessaria et conueniens, ab architecto summo fidelissimoque, obtineatur, in nobis exuscitur et exardescat. Cui consuetudini saluberrima, ut nunc quoque a nobis satisfiat, occasionem nobis offert (pro dolor) et pro dolor, at reuera beata uoluntas, per hunc uisum, ut Gregorij Nisseni phrasi utamur, uiri reuerendi et amplissimi Domini CORNELII BECCERI, sacrae Theologiae Doctoris et Professoris, ac Ecclesiae ad D. Nicolai pastoris dignissimi, et de christiandis et diuinis rebus, ut Nazianzenus loquitur, apud nos, post Superattendentem praeter alijs, antesignani, nec communitatum luctu, sed egregie quoque laudis praconio dignissimi. Is parentibus apud nos natus est honestissimis, Anno Christi M. D. LXI. die Octob. 24. nomen sortitus ab auo Coloniae mortuo Anno scilicet L. XIV. Cum dotes in ipso mox emerent ingenij, nequaquam vulgaris, sed praecellens, et ad summa nati, in hac ipsa pietatis et literarum officina, artificibus informandus traditus, inter quos M. GUILHELMVS HILDEN, praceptor illius, praecipuam laudem meretur, cum erudita doctrina et linguarum, etiam Ebraica, quam ex clarissimo Domino D. GEORGIO CYNELIO medico, mox anno 80. addidit, tum uera pietatis catecheticae praesidia, una cum dignitate Baccalaureatus et Magisterij, mature et feliciter sibi comparauit, Anno Christi 80. et 84. Et ut acquisita eruditionis usum sibi compararet optatum, non modo priuatum hic ludum initio aperuit anno 86, et gubernauit, non sine fruge ciuitatis optata, sed paulo etiam post in uulgari ludu publico, ad D. Thomae, ab amplissimo prudentissimoque Senatu cooptatus anno 88. munere et uoluntate ibidem summa fide et diligentia, non sine multorum gratia praedicatione, et amplissimi Senatus fauore, et approbatione singulari, aliquot annos perfunctus est. Quibus cum a uoluntate utilissimis, inde ab initio coniunxit, uera et sanioris Theologiae indefessum studium, id quod lucubrationes, de aduentu et passione CHRISTI, et de Paulo Apostolo, ab ipso tum temporis typis diuulgatae, non sine specie fructus praecclarissimi, et spe progressionum futurarum, longe ueriorum, testantur. Cum autem praecclaris, tam naturae donis, quam artium et linguarum, styli praesertim purioris et nitidioris adminiculis, ad utrumque docendi genus, tam scholasticum quam Ecclesiasticum, diuinitus instructus esset, mature animum ad ministerij sacri praeparationem appulit, in ijsque sine magno negocio, tantum profecit celeritate, ut ad uulgari ministerij Ecclesiastici, in oppido Rochlicij, anno 88. magno omnium ordinum consensu uocaretur, in eoque aliquot annos operam nauaret, Deo gratam, Ecclesiae et Synedrionis summo prope probatam, collegis acceptam, et auditoribus salutarem, ducta uxore, anno 89. DOROTHEA, BARTHOLOMAEI STOCKMANNI, consulis ibidem filia, ex qua liberos suscepit nouem, de quibus filij duo, et filiae tres, adhuc sunt superstites, quaeque Calendis Maij superioris anni pie consopita est. Cum autem non ardor modo doctrinae pietatis coelestis tuenda et propaganda, in ipso mox luceret singularis, sed subinde etiam in illo dona et diuinitus etiam et dexteritatis et praeparationis Ecclesiasticae, augmenta caperent illustriora, fama et nominis celebritate notior factus, autoritate amplissimi et celeberrimi Senatus huius oppidi, anno XCII. ad nostras Ecclesias, administrandas reuocatus fuit. Quibus in exercitationibus liberalissimis, non modo opera Ecclesiae praecipuum fecit laude dignissimum aliquot annos, magna cum multorum gratulatione, (unde opera illius ad gubernationem seu praeparationem Ecclesiae Leisnicensis expetita fuit) sed etiam in lingua sancta cultura, eas progressiones, opinione fecit celerius, ut sine cortice, quod dicitur, nate, et scripturam propheticae, ex limpidissimis fontibus Israelis, interpretari, et mysteria multa, quae eruditos interpretes, canum sagacium instar, laterent, uelut feram optatam, ex specu coelestis nemoris eruta, in lucem et conspectum hominum producere, et ad usum Ecclesiae, magno cum fructu, praeter alijs accommodare posset, non sine Synagoga admiracione. Quae miranda studiorum praeparatione, illum quoque in maxima Ecclesiae perturbatione et piorum cribratione, cum unanimitate amplissimi Senatus huius ciuitatis consensu, autoritate Illustrissimi Principis Electoris confirmato, ad praeparationem Ecclesiae D. Nicolai, praeter ipsius opinionem et expectationem, feliciter euexit. Et haec gubernacula Ecclesiae tenuit ab anno XCIV. non modo a praeparatione, praesidis seduli, attentis, et fidelis officio fungendo, sed etiam magno cum auditorum, penesque inenarrabili fructu et praconio. Cum autem labor improbus et studium indefessum, in illo nihil quicquam remitteret, sed subinde intenderetur magis magisque, pro ingenij contentione generosissima, qua subinde maiorem sibi copiam, et thesauros ampliores caelestis sapientiae comparare, conabatur, factum est, ut editis aliquot, solertissimae facultatis, sacra cum disputandi, tum enarrandi, speciminibus, in hac schola celeberrima, in difficilimis Ecclesiae controuersijs, magna cum auditorum uoluptate, cursu et praeparatione, per Baccalaureatus et Licentiae exercitia, ordine absoluto, cum Domino Superattendente, consentientibus iudicijs et summa uoluntate communitatis, studij Theologici, in hac Academia, honoribus Doctoratus Theologici, publice, inter multiplicia literatorum ornamenta, ornaretur, anno scilicet Christi XCIX, quibus illi testimonium et auctoritas et aptitudinis praecclarae, ad scholasticam non minus iuuentutem praecclare informandam, quam plebem docendam, tributum fuit conspicuum et celeberrimum. Nec uanum de ipso fuit collegij Theologici iudicium. Paulo enim post, quam non sine summo labore et defatigatione, uir quidam reuerendus et clarissimus, cum Canonicatus professione prius sustinuerat, professionem Theologicam quartam, summa uoluntate ipsi cessit, in qua sparsa scholastica ornata quoque, non minus, quam in Pastoratu administrando, rursus summa cum laude et approbatione plurium elaborauit, et maiorem in modum eminuit. Hanc professionem theologicam, cooptatio honorifica in Collegium Principum minus, est uestigio comitata est. Quam cooptationem, libellus cantionum Psalmi Davidis, ab ipso editus, magno cum applausu secutus est et uoluntate sua. Et quia gubernatio studiorum et commodorum facultatis Theologicae, certo ordine, per Doctores illius facultatis singulos, decurrit, secundum eorum seriem, ideo non modo professionis celeberrimae stationem, summo cum decore, tenuit, sed simul etiam in administrandis facultatis rebus, maxime in censura nouorum scriptorum Theologicorum, subinde edendorum, quae ut iudicij dexteritatem, in hac Academia controuersiarum Theologicarum: ita laboris assiduitatem requirit penes indefessam, praecclarissime de synedrionis exercitationum Theologicarum, in hac Academia, meritis est. Cum autem praecipua facultatis Theologicae uis, in controuersijs dogmatum rite dijudicandis consistat, merito summam defuncto laudem et memoriam immortalem parit et conciliat, acrimonia et solertia iudicij illius, in respondendo et praeparando, difficillimas refutando, in disputationibus publicis Theologicis, qua, non modo uerum a falso, et preciosum a uili, discernere et dispescere potuit felicissime et dexterrime, ut thesaurum propositarum ueritas non modo maneret immota, sed lux etiam et perspicuitas illarum inde incrementum caperet: uerum etiam disputantium animos conciliare, et ambigentium erudire, et contra turbines quosuis confirmare potuit. Quam ob facultatem etiam ad uisitationes Electorales ecclesiasticas, cum nobilissimis uiris adhibitus est, Lipsiae, Grimae, Ileburgi, et Delitij. Perinde atque, nemo fuit, qui non coniugij ab ipso ante sesquimensem instaurati, non magna cum uoluptate et iubilo spectator extiterit. Quo autem uiuus dominus Doctor, maiore Ecclesiam cumulauit uoluptate, ex felicitate cursus illius concepta, difficultatibus quidem non carentis, sed ex quibus tamen singulari DEI beneficio mirabiliter semper emerit, et cathedrae suae cum piorum omnium gratulatione restitutus fuit: eo maiorem legendi molestiam, Ecclesia ex illius fato nouo concepit, qui postquam ex colicis passionibus, facta uirium debilitate, operatione celerius oppressus, non modo uirium nullam recuperare potuit, sed etiam in illa uirium omnium deiectione immedicabili, praeter opinionem, expirauit. Quo in casu illud maxime nobis iucundum et optatum accidit, quod non modo in uera agnitione et inuocatione Filij DEI, quam auditu, lectionis quatuor capitum Euangelij, secundum Johannem XIV. XV. XVI. et XVII. maiorem in modum excitauit et confirmauit, quibus uoluntate et diuinitus etiam Christi continetur, anno etatis XLIII. ex hac uita placidissime decessit, sed etiam quod summi imperatoris exemplo, se magis de salute relicta Ecclesiae constante, quam de sua uita sollicitum esse, testatus est, ita ut dubij nihil sit, eum in sinu Christi suauissime nunc requiescere, ornatum corona uita, iustitiae et gloriae immarcescibilis. Qua in parte, quo maiorem Ecclesia iacturam fecit, eo maiore cum deuotione oramus, ut custos Ecclesiae, Dominus noster IESVS CHRISTVS, uberiore clementia fulciat aedificium apud nos Ecclesiae, et sarciat damnatum hoc, sufficiens in locum euocatis uirum pietatis, linguarum, erudite doctrinae et uirtutum ornamentis, pastore dignissimis praestentem, nec pro auro orichalcum, aut pro argento stannum, substitui patiatur, propter gloriam nominis sui et Ecclesiae incrementum, Amen. Deductionem exuuiarum defuncti, nobiscum hodie, hora III. ex adibus illius, ad templum illi concreditum, comitentur membra academiæ, praestitura officium Deo gratum, honeste uideae, et familiae maerissimae, honorificum, et nostro ordine dignissimum futurum. Propositum Lipsiae 28. Maij, Anno Christi M. DC. III.

LIPSAE, in officina typographica Abrahami Lambergi.

Za 1687 A

Flr. 50. (6)

(X 2045041)

Za
1687

RECTOR
LIBRARIUS
21212

Za 1687

FR. 50. (6)

(X 2045041)

Za
1687

VOM
RECTOR
12
12
12

RECTOR ACADEMIAE LIPSIENSIS.

Animum piorum animos occupavit, omnibus aetatibus, studium celebre & festi-
 maxime de christiana, ut Euagrius loquitur, seu Ecclesie & schole gubernatores excellentes, maximeque salutare, preclarissimeque
 meritos, pie defunctos, cum devotissimas societate, tum grato debita parentationis preconio prosequendi, non modo, ut ipsis eorumque sa-
 milie constent, ea, que debentur, et rationem exantlatorum in christiana, et alij in imitationis laudabilis pietatis, sapientie et virtutis pre-
 decessorum, accendantur, sed etiam, ut donorum omnium auctori, DEO ipsi, de gloria persolvatur debita, et magnitudine iacture seu
 cladis et meritorum deumque et ad gloriam et gloriam et vitam, ut Nazianzeni verbis utamur, serio deplorata, incendium piarum precum,
 quibus aversio maiorum ruinarum et a perditione domus DEI, per veritatem heroicos, rei Ecclesiastice antistites, necessaria et con-
 veniens, ab archibiteo summo fidelissimoque obtineatur, in nobis exsuscitetur et exardescat. Cui consuetudini saluberrime, ut nunc
 quoque a nobis satisfiat, occasione nobis offert (pro dolor) et per dicitur, at reuera beata et veneranda, ut Gregorij Niseni prebasi utamur, viri
 reverendi et amplissimi, et dignissimi, et
 Anno et c. L. XIV. Cui
 cina, artificibus inform
 guarum, etiam Ebraic
 cum dignitate Baccala
 raret optatum, non m
 publici, ad D. Thome, a
 dicatione, et amplissim
 vere et sanioris Theob
 vulgate, non sine specie fructus preclarissimi, et spe progressionum futurarum, longe uberiorum, testantur. Cum autem preclaris, tam nature donis, quam
 artium et linguarum, styli presertim purioris et nitidioris adminiculis, ad utrumque docendi genus, tam scholasticum quam Ecclesiasticum, diivinitus in-
 structus esset, mature animam ad ministerij sacri pervenire appulit, in iis, sine magno negotio, tantum profecit celerrime, ut ad usque ministerij Eccle-
 siastici, in oppido Rochlicij, anno 88, magno omnium ordinum consensu vocaretur, in eoque aliquot annos operam navaret, DE GRATAM, Ecclesie et Synedrio
 summopere probatam, collegis acceptam, et auditoribus salutarem, ducta uxore, anno 89, DOROTHEA, BARTHOLOMAEI STOCKMANNI, consulis
 ibidem filia, ex qua liberos suscepit novem, de quibus filij duo, et filie tres, adhuc sunt superstites, queque Calendis Maij superioris annipie consopita est. Cum
 autem non ardor modo doctrinae pietatis caelestis tuende et propagande, in ipso mox luceret singularis, sed subinde etiam in illo dona et duntaxat iniquitatis et
 dexteritatis et operum Ecclesiasticarum, augmenta caperent illustriora, fama et nominis celebritate notior factus, autoritate amplissimi et celeberrimi Se-

pietatis et literarum offi-
 nerudite doctrine et lin-
 catecheticæ presidia, una
 ditionis usum sibi compa-
 tiam post in usque ludi-
 in sine multorum gratia præ-
 inde ab initio coniunxit,
 ipso tum temporis typis di-
 Cum autem preclaris, tam nature donis, quam
 Ecclesiasticum, diivinitus in-
 ut ad usque ministerij Eccle-
 DE GRATAM, Ecclesie et Synedrio
 BARTHOLOMAEI STOCKMANNI, consulis
 Calendis Maij superioris annipie consopita est. Cum
 sed subinde etiam in illo dona et duntaxat iniquitatis et
 autoritate amplissimi et celeberrimi Se-

17202

